

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Ἐν τῷ ἀμερικανικῷ περιοδικῷ Harper's Magazine ὁ γνωστός γάλλος συγγραφεὺς Βογκέ ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως γλαφυρὰν περιγραφὴν περιηγήσεως εἰς τὴν Καυκασίαν Ῥωσίαν. Ἐκ ταύτης μεταφράζομεν ἀποσπάσματα τινὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πόλιν Βακού, τὴν ὁποίαν « πρωτεύουσαν τοῦ πετρελαίου » ἐπονομάζει ὁ συγγραφεὺς διὰ τὰς ἀφθόνας ἐν αὐτῇ πηγὰς τοῦ πετρελαίου καὶ τὰ πρὸς συλλογὴν αὐτοῦ βιομηχανικὰ καταστήματα.

Ἡ ξηρὰ καὶ ἀδενδρὸς περὶ τὴν Βακού γῆ ὁμοιάζει τὴν τῆς Πετραίας Ἀραβίας· ὁξεῖα δὲ καὶ δυσᾶρεστος ὁσμὴ πορμηνύει μακρόθεν εἰς τὸν ὁδοπόρον, ὅτι πλησιάζει εἰς τὴν πόλιν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ. Ἡ ἐμπορικὴ τοῦ Καυκάσου μητρόπολις παρέχει ἰδέαν τῶν πόλεων τοῦ μέλλοντος· οὐδὲν ἄλλο βλέπει τις ἐν αὐτῇ, πλὴν γαζομέτρων, ὑψηλῶν μηχανῶν, σιδηρῶν κυλινδρῶν καὶ σωλῆνων· ταῦτα δὲ πάντα ἀποκρύπτουσι τὰς οἰκίας.

Ἀντάξια τῆς παραδόξου ταύτης πρωτεύουσας εἶνε τὰ πρὸ τοῦ περιβάλλου αὐτῆς ἐκτεινόμενα πεδία· ἐπὶ τῆς καταράτου καὶ λεπρώδους γῆς οὐδὲν χόρτον φύεται, ἀνὰ πᾶν δὲ βῆμα βλέπεις τενάγη ρυπαροῦ πρασινωποῦ ὕγρου, διὰ τῶν ὁποίων βαίνουσι γυμνόποδες ἐργάται. Παρὰ τὰς ὄχθας αὐτῆς αἱ κάμηλοι ὀλισθαίνουσι βαδίζουσι μετὰ κόπου. Τῇδε κακεῖσε σωλῆνες καὶ δεξαμεναί, ἐν αἷς περισυλλέγεται τὸ πετρελαῖον· ἑκατοντάδες δὲ πυραμιδοειδῶν κιβωτῶν, κατεσκευασμένων ἐκ ξύλου μαυρισμένου ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, σκέπουσιν καὶ προφυλάττουσι τὰς ἀντλίας, δι' ὧν ἐξάγεται τὸ ὀρυκτὸν ἔλαιον τῶν φρεάτων.

Διὰ τοῦ τηλεφώνου ἠγγέλθη εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὅτι νέα πηγὴ πετρελαίου ἀνέβλυσεν ἐν Βολα Χάνι. Ἡ ὑγρὰ στήλη ἀνέθορεν εἰς ὕψος εἴκοσι μέτρων μετὰ δυνάμειος φοβεράς, συμπα-

ραύρασα τὰ προστυχόντα, ἄμμον καὶ λίθους. Τοσοῦτο δὲ μεγάλη ἦτο ἡ δύναμις τῆς, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἐξηκόντισε μακρὰν τὰς σιδηρὰς ράβδους καὶ τοὺς θώρακας, δι' ὧν ἀπεπειράθησαν νὰ περιορίσωσιν αὐτήν. Τὸ ὕγρὸν ἐπαναπῆπτον ἐσχημάτιζε καταράκτας, χρυσιζομένους ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Ἐν καὶ μόνον πυρεῖον ἀνημμένον ἂν ἐρρίπτετο εἰς αὐτὴν θὰ μετεβάλλετο εἰς στήλην πυρός, φωτίζουσαν τὰ περίξ διὰ πορφυροῦ καὶ ἀπαισίου φωτός.

Καὶ παραπλήσια θεάματα δὲν εἶνε σπάνια ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τοῦ πετρελαίου, ἐνίοτε δ' οἱ κάτοικοι διασκεδάζουσι παίζοντες μετὰ τὸ πῦρ. Ὅσakis ἐπικρατεῖ νηνεμία, ἀφηγεῖται ὁ Βογκέ, ἀνέρχονται ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς Κασπίας θαλάσσης εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς παρμέγισται φουαλίδες πετρελαίου, αἵτινες ἐπιπολάζουσαι τῶν κυμάτων φαίνονται ἐνίοτε ὡς σχηματίζουσαι ἀπέραντον καὶ συνεχῆς δίκτυον. Ἄν δὲ ριφθῇ εἰς τὰ κύματα ἀνημμένη λαμπάς, τὸ πῦρ μεταδίδεται ἀστραπηδόν, καὶ ἀναφλέγεται ὅλη ἡ θάλασσα, περιλείχουσα διὰ φλογῶν τὸ πλοῖον, ἐξ οὗ ἐρρίφθῃ ἡ λαμπάς. Ἡ σατανικὴ αὕτη διασκεδάσις εὐχαριστεῖ τὰ μέγιστα τοὺς παρὰ τὸ στόμιον ἐκείνον τοῦ ἄδου οἰκοῦντας, οἵτινες συχιάκις ἐπαναλαμβάνουσι τὸ πείραμα.

Ἡ χερσόνησος τοῦ Ἀσπερῶν ὁμοιάζει πρὸς σπόγγον ἐμβεβαπτισμένον εἰς πετρελαῖον. Ἐν αὐτῇ ἡγείρετο ἄλλοτε ὁ καὶ τοῦ Πυρός, ἐν ᾧ οἱ πυρολάτραι Γέδραι ἐτίμων τὸν θεὸν αὐτῶν. Τὰ λείψανα τοῦ ἀρχαίου ἱεροῦ περιχλαινόμενα νῦν ἐν τῷ χώρῳ, ὃν κατέχει ἐν τῶν ἐργοστασίων. Ὁ δὲ τελευταῖος τῶν πυρολατρῶν ἱερεὺς ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἀφ' οὗ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ τὸν θεὸν του καθαριζόμενον καὶ ἐγκλειόμενον εἰς κιβώτια.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ζωιταναὶ λυχνίαι. Ἐν τῶν περιεργωτάτων πτηνῶν εἶνε ὁ λοξίας, ἐπιχωριάζων ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ὁ λοξίας τιθασεύεται εὐκόλως, καλούμενος δ' ὑπὸ τοῦ κυρίου του προσέρχεται, ἐπικάθεται ἐπὶ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ κομίζει ριπτόμενα δακτυλίδια καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰ πράγματα· ἐνίοτε δὲ τὸν μεταχειρίζοντα καὶ ὡς γραμματοκομιστήν. Θυμασθία εἶνε ἡ θυμοσφία τοῦ πτηνοῦ τούτου, καταδεικνυομένη ἰδίως ἐν τῇ κατασκευῇ τῆς φωλεᾶς, τὴν ὁποίαν κατασκευάζει ἐκ χόρτου ἐν σχήματι βυκαλίως καὶ ἀναρτᾷ στερεώτατα ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου κλάδου συκῆς ἢ φοίνικος. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς φωλεᾶς τοῦ λοξίου ἀποτελεῖται ἐκ τινων χωρισμένων ἀπ' ἀλλήλων θαλαμίσκων, φωτίζεται δὲ τὴν νύκτα ὑπὸ πυγολαμπίδας, τὴν ὁποίαν ἄγρευει πρὸς τοῦτο τὸ πτηνὸν καὶ προσκολλᾷ ζωιτανὴν εἰς τὴν φωλεάν διὰ πηλοῦ. Ἀξιόπιστος Ἀγγλος, παρατηρήσας ἐσχάτως τὰ ἰδιώματα τοῦ λοξίου, γράφει περὶ αὐτοῦ τὰκόλουθα. « Ἦνοιξα τὴν εἰσοδὸν τῆς φωλεᾶς καὶ εὗρον πραγματικῶς κολλημένην εἰς τὸν τοῖχον αὐτῆς μετὰ πηλὸν μίαν πυγολαμπίδα. Ἀφ' οὗ ἐπανεκλείσα τὴν φω-

λεάν καὶ ἐπανεφέρα αὐτὴν εἰς τὸν τόπον τῆς, τὴν ἐξήτασα καὶ πάλιν τὴν ἐπομένην ἐσπέραν καὶ εὗρον ἄλλην πυγολαμπίδα κολλημένην μετὰ νωπὸν πηλὸν πλησίον τοῦ ἀνοίγματος τῆς φωλεᾶς· τὰ αὐτὰ παρητήρησα καὶ εἰς ἄλλας τρεῖς φωλεάς, τὰς ὁποίας ἐξήτασα· εἰς ὅλας μὲν εὗρον τὴν νυκτερινὴν λυχνίαν, εἰς τετάρτην δὲ φωλεάν μόνον τὸν βῶλον τοῦ πηλοῦ, ἐφ' οὗ ἐμελλε νὰ προσκολληθῇ ἡ πυγολαμπίς. »

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Μετενεχθεῖσαι παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐτοκρατορικὸν μουσεῖον αἱ ἐν Σελευκείᾳ ἀνακαλυφθεῖσαι ἀρχαιότητες.

— Ἡ πρωσσικὴ ἀκαδημία ἐχορήγησεν ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων αὐτῆς πίστωσιν 3,000 μαρκῶν διὰ τὴν ἐξακολούθησιν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος τῆς Συλλογῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν, 5,000 μαρκῶν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀρχαίων ὑπομνηματιστῶν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ 3,000 μαρκῶν πρὸς ἐργασίας προκαταρκτικὰς διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀρχαίων νομισμάτων τῆς Μοισίας καὶ τῆς Θράκης.

Φιλολογικά. Κατὰ τινὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ἡ

βασίλισσα Βικτωρία προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ τὰς ἐπιστολάς αὐς ὁ σύζυγός της πρίγκηψ Ἀλβέρτος ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον τὸν Α', προτοῦ ἀκόμη γείνη οὗτος βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, καὶ πρὸς τὸν δούκα τοῦ Σάξ Κοβούργου Γόθα. Ἐπειδὴ δ' αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, ἐμπιστευτικώταται οὖσαι, περιέχουσι κρίσεις ἀντιφυλάκτους περὶ πολλῶν συγχρόνων, θὰ ἐπιθεωρηθῶσι μετὰ προσοχῆς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, ὅπως ἀφαιρεθῶσι αἱ τοιαῦται περιχοπαί.

Ἐπιστημονικά. Τὸ ἐν Βερολίνῳ διεθνὲς ἱατρικὸν συνέδριον ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ προσεχὴς αὐτοῦ σύνοδος συγκροτηθῇ μετὰ τριετίαν ἐν Ῥώμῃ. Ἐν τῷ παρόντι συνεδρίῳ πλὴν τῶν Γερμανῶν πολυαριθμώτατοι ἦσαν οἱ ἐξ Ἀμερικῆς ἱατροί, ἐν ὧν 623· μετ' αὐτοὺς εἶποντο κατὰ τὸν ἀριθμὸν οἱ ἐκ Ῥωσίας (421), οἱ ἐξ Ἀγγλίας (353) καὶ οἱ ἐκ Γαλλίας (173). Τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀντεπροσώπευεν ἐν τῷ συνεδρίῳ ὁ καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς κ. Ἀρεταῖος.

—Εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἐγένετο περίεργος καὶ ἐνδιαφέρουσα ἀνακοίνωσις περὶ τῶν σαρκόβωρων φυτῶν. Εἶνε γνωστὴ ἡ ιδιότης φυτῶν τινῶν, ὁρῶντων ἐπὶ τῶν ἀζωτούχων οὐσιῶν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ γαστρικοῦ χυμοῦ. Ἐνεκα τῆς ιδιότητος ταύτης ἐπιστεῦετο μέχρι τοῦδε ὅτι τὰ φυτὰ ἐκεῖνα ἀφομοιοῦσι τὰς οὐσίας τὰς ὁποίας ἀποσυνθέτουσι, τρεφόμενα ἐξ αὐτῶν. Ἀλλ' ἐκ πειραμάτων ἄτινα ἔκαμεν ἐσχάτως ἐν Λυὼν ὁ κ. Ραφαὴλ Δυβοά συνήγαγε τὸ πόρισμα ὅτι αἰτία τῆς ζυμώσεως καὶ μετουσιώσεως τῶν ὁργανικῶν οὐσιῶν δὲν εἶνε τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ ἐκκρινόμενον ὕδρῳν, ἀλλὰ βακτηρία εἰσχωροῦντα εἰς τὸ ἐκκριτικὸν ὄργανον ὅταν ἀνοίγῃ ἡ κάλυψ τοῦ φυτοῦ. Ἐκ τούτου δ' ἐπεταὶ ὅτι τὸ γεγονός τῆς ζυμώσεως τῶν ξένων οὐσιῶν ὑπὸ τῶν σαρκόβωρων φυτῶν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε φαινόμενον φυτικῆς πέψεως.

Θεατρικά. Ἐν Βουδαπέστη συνέστη ἑταιρία, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἰδρύσιν νέου οὐγκρικοῦ θεάτρου, διεθνούς χαρακτῆρος. Ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐσπέρας θὰ παριστάνωνται ἐκλεκτὰ δράματα ξένων φιλολογικῶν μεταφρασμένα εἰς τὴν οὐγκρικήν, καὶ ἄλλας ἑκατὸν πεντήκοντα δράματα εἰς τὴν πρωτότυπον αὐτῶν γλώσσαν, ἥτοι γαλλιστί, γερμανιστί κλπ. Ἡ ἑταιρία αὕτη ἔχουσα κεφάλαιον 800,000 φλωρινίων ἐζήτησε παρὰ τοῦ δήμου ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν 30,000 φλωρινίων περίπου.

—Συντόνως γίνονται ἐν Βαῦρουθ αἱ προπαρασκευαὶ διὰ τὴν προσεχῇ πανηγυρικὴν παράστασιν μελοδραμάτων τοῦ Βάγνερ. Θὰ παρασταθῇ δ' ἐνάκις ὁ «Πάρσιφαλ» καὶ δις ὁ «Ταγχόυζερ.» Αἱ σκηνογραφίαι τοῦ τελευταίου μελοδράματος παρηγγέλθησαν εἰς Κοβούργον μετὰ πολλῆς δὲ λαμπρότητος θὰ ἐκτελεσθῇ ὁ ἐν τῷ μελοδράματι τούτῳ ὀρχηστικός μῦθος «τῆς Ἀφροδίτης τὸ ὄρος», προσληφθειῶν τῶν πλείστων ὀρχηστριδῶν τοῦ ἐν Βερολίνῳ θεάτρου τοῦ μελοδράματος. Τινὲς τῶν ἀοιδῶν θὰ προσληφθῶσιν ἐκ τῆς εἰδικῆς σχολῆς, ἥτις ἔχει συσταθῇ οὐχὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐν Βαῦρουθ πρὸς μὲν ὀδοῦν ἀοιδῶν τῶν βαγνερικῶν μελοδραμάτων.

Νεκρολογία. Ἐνενηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπέθανε παρὰ τὴν Βιρμινγάμην εἰς τῶν ἐπιφανεστάτων Ἀγγλων θεολόγων ὁ Jan Henry Newman, καρδινάλιος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Ὁ Newman διεκρίθη ὡς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς, ἰδίως δ' ὀνομαστός ἐγένετο διὰ τὴν μετάστασιν αὐτοῦ εἰς τὸν καθολικισμόν, οὗ ἀνεδείχθη σθεναρὸς ὑπέρμαχος, καὶ αὐτὸ τὸ δόγμα τοῦ ἀλαθήτου ὑποστηρίξας διὰ καινοφανῶν καὶ πρωτοτύπων ἐπιχειρημάτων.

—Ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ἐν Νικαίᾳ ἡ γαλλίς ποιήτρια Λουίζα Βικτωρία Ἀκκερμανν τὸ γένος Σοκέ,

ἄγουσα τὸ 77 ἔτος τῆς ἡλικίας. Γεννηθεῖσα ἐν Παριsaίοις τὴν 18/30 μαρτίου 1813 ἐπέδωκεν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν καὶ τὴν μελέτην ξένων φιλολογικῶν, μετέβη δ' εἰτα καὶ εἰς Βερολίον πρὸς συμπλήρωσιν καὶ πλουτισμὸν τῶν γνώσεών της. Ἐκεῖ ἐγνώρισε καὶ ὑπανδρεύθη τὸν Παῦλον Ἀκκερμανν, ἄνδρα λόγιον καὶ σύζυγον συμπαθέστατον, μεθ' οὗ συνέζησεν ἐπὶ ὀκτὼ μόνα ἔτη. Ἀπομείνας αὐτὴν ἡλικίᾳ μόλις 33 ἐτῶν ἀπεχώρησεν ὅλος τοῦ κόσμου καὶ ἐγκατεστάθη ἐν Νικαίᾳ, ἐκλέξασα ὡς κατοικίαν τὰ κελλία παλαιοῦ τινος μοναστηρίου Δομινικανῶν. Ἰζήσσε δ' ἐκεῖ ἐν αὐστηρῇ, σχεδὸν ἀγρία σωφροσύνῃ καὶ ἀρετῇ ἐπὶ 44 ὅλα ἔτη. Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα τῆς μονήρους ζωῆς συνέθεσε καὶ ἐξέδωκε σειράς ποιημάτων φιλοσοφικῶν, μετὰ πολλῆς δυνάμεως διατυπώσασα ἐμμέτρως τὰς περὶ τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς ἀπαισιόδοξους ἰδέας της. Τὰ ποιήματα τῆς Ἀκκερμανν ὡς ἐκ τοῦ εἶδους αὐτῶν δὲν εἶνε προσίτα καὶ ἀρεστά εἰς πολὺ πλῆθος, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ὀλίγων καὶ ἐκλεκτῶν ἐξετιμήθησαν μεγάλως καὶ θὰ ἐπιζῇ τῆς ἀποθανούσης ποιητρίας, συγκινούντα πάντοτε τὰς εὐαισθητοὺς καρδίας καὶ ἀνάγοντα πρὸς ὑψηλοτέρας σκεψεις τὰ εὐπετῆ πνεύματα. Μεταξὺ τῶν ποιητικῶν τοῦ ἱδ' αἰῶνος ἡ ἀπαισιόδοξος καὶ ὀρηνώδης Ἀκκερμανν κατέχει δικαίως ἥν θέσιν ὁ Λεοπάρδης μεταξὺ τῶν ποιητῶν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ μικρὸς τροφοδότης, εἰκὼν Φρ. Δφόρακ παριστώσα παῖδα παρέχοντα τροφήν εἰς τὸν κύνα τῆς οἰκίας.

Τὰ δάση τῶν Τροπικῶν. Τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἧς ἐλήφθη καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἰνδιῶν φίλος τῆς Ἑστίας. Δίδει δὲ ἡ ἐκ τῆς φύσεως ἀπ' εὐθείας ληφθεῖσα τοπιογραφία ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς πλουσίας βλαστήσεως τῶν περὶ τοὺς Τροπικοὺς χωρῶν, αἵτινες δικαίως δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν ἐπίγειοι παράδεισοι καὶ διὰ τὴν ἡπιότητα τοῦ κλίματος καὶ διὰ τὴν εὐχέρειαν καὶ μακαριότητα τῆς ζωῆς, καὶ διότι ἀκόμη ὑπάρχουσιν ἐν αὐταῖς τὴν σήμερον ἄνθρωποι ζῶντες καὶ διατιώμενοι ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ ἐν τῇ Ἑδρᾷ τῆς Γραφῆς.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Τὰ ἀνδρόγυνα. Ἐν τρυφερόν ἀνδρόγυνον ὁδηγεῖται εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὑπὸ τῶν κλητῆρων. Ὁ λόγος εἶνε ὅτι ἐν μέσῃ Πλατεῖᾳ Συντάγματος ἤρχισαν τὰς ἀμοιβαίας ἐρίδας καὶ ὕβρεις, αἱ ὁποῖαι κατελήξαν εἰς ἐυλοκοπήματα καὶ λιθοβολισμούς. Ὁ ἀστυνομὸς μετ' ἄλλας νουθεσίας προσθέτει: — Καὶ δὲν ἐντρέπεσθε ἐπὶ τέλους νὰ κάνετε μέσ' ἑς τοὺς δρόμους, ὅτι οἱ καθὼς πρέπει ἄνθρωποι κύνων ἑς τὸ σπῖτι τους!

Τί κρίμα! Ὁ Ἀγαθόπουλος ἐπισκέπτεται πλούσιον Ἀθηναῖον. Μεταξὺ ἄλλων ἀντικειμένων τὴν προσοχὴν τοῦ προσελκυέει μεγάλῃ ἀνθοδόχῃ: — Τί: ὠραῖο βάζο αὐτό, θὰ εἶνε βέβαια ἀρχαῖο. — Ὁχι, τὸ ἐπῆρα ἑς τὴν Ἰταλίαν. — Τί κρίμα νὰ μὴν εἶνε ἀρχαῖο! τόσο ὠραῖο ποῦ εἶνε!

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κρίνομεν τοὺς ἄλλους ἐκ τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων των — κρίνομεν τὸν ἑαυτὸν μας ἐκ τῶν σκέψεων καὶ τῶν σκοπῶν μας.

✱

Ἡ φιλία μισεῖ τὸν ἔρωτα ὅπως ὁ πτωχὸς τὸν πλούσιον.

✱

Εὐτυχοῦμεν πάντοτε διὰ τῶν ἐλπίδων ἢ τῶν ἀναμνήσεων πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω ἢ εὐτυχία εἶνε πάντοτε μακρὰν ἡμῶν.